

DEN NORSKE KIRKE

Prosten i Karmsund

dok 82

Kultur- og kirkedepartementet	
Refusjon: 03/385	Dato: 11.12.03
Kode: 540	Beh: KRS

Det kongelige kultur- og kirkedepartement

Postboks 8030 Dep

0030 OSLO

UTTALELSE VEDRØRENDE NY TJENESTEORDNING FOR PROSTER OG MENIGHETSPRESTER

Det vises her til departementets brev av 10.10.03 der det anmodes om uttalelse vedrørende ny tjenesteordning for proster og menighetsprester.

1. Selv om fristen var kort og man kunne ønsket noe lenger høringsfrist, er det for lengst tid for revisjon av gjeldende tjenesteordninger.
2. Formålet med de foreslåtte endringer kan ingen være uenig i, så sant dette ikke fører til dårligere betjening av menighetene. Det må være motivert utfra ønsket om en bedre prestetjeneste for menighetene. Men det er opplagt at det "å legge til rette for en bedre ledelse av prestetjenesten" samt at "alle prester har hele prostiet som tjenestedistrikt", vil gjøre det mye enklere for prosten å legge gudstjenesteplaner og planer som oppfyller fritidsavtalen.
3. Når det gjelder ny tjenesteordning for proster opplever jeg at § 1 og § 2 er en svekkelse i forhold til dagens tjenesteordning, så sant man ikke presiserer hva det vil si å bistå biskopen i dennes embetsutøvelse. Nåværende § 1 og 2 har et bånd til øvrige ansatte i menighetene som ikke er ivaretatt i det nye forslaget. Det kan slik være med på å øke kløften mellom presteskap og øvrige ansatte. Men dersom man presiserer hva det å bistå biskopen betyr, kan man bøte på dette.
4. For øvrig finner jeg den nye tjenesteordning for proster å være god. Det er bra at punktet om prostebesøk, §6:b, er generelt utformet og ikke detaljert som det forrige. Men punktet om prostemøte, § 6:l, bør presiseres på et eller annet sted slik at det sies noe om hva prostemøtet skal være som organ. Dets funksjon har til nå vært veldig ulikt fra bispedømme til bispedømme og fra biskop til biskop.
5. Det gode med ny tjenesteordning for menighetsprester er den fleksibilitet det legges opp til.

Det er meget bra at det nå sies i § 9 at alle prester har hele prostiet som tjenestedistrikt. Men det blir noe vanskelig å håndtere dersom ikke alle har prostiet som tjenestedistrikt. Derfor foreslår jeg at det vedtas at alle får nytt tjenestedistrikt - prostiet - fra den dag ny tjenesteordning skal begynne å gjelde. Det bør kunne gjøres all den tid alle prester må finne seg i endringer av tjenesteforhold, slik som det sies i utlysningstekstene. Dette bør da sies i rundskriv fra dep ved innførelse av denne nye tjenesteordningen.

Dersom det av juridiske grunner ikke er mulig å kreve dette, må det kunne være mulig å henstille sterkt til alle prester om å gå inn inder den nye tjenesteordningen også på dette punkt

Dette nye med hele prostiet som tjenstedistrikt må da sees i forhold til begrepet "særskilt arbeidsområde" Alle menighetsprester må ha det. Men så må § 9 sees i forhold til § 11, 12 og 17. Det kan by på problemer dersom alle prester i prostiet har rett til uten videre å utføre kirkelige handlinger innen prostiet. Det kan gå veldig bra, men det kan også skape mye uro dersom det i § 11 er ment hele prostiet med ordet tjenstedistrikt.

Derfor bør man benytte bare begrepet tjenstedistrikt om prostiet og begrepet særskilt arbeidsområde som det område enhver menighetsprest har rettigheter m.h.t. kirkelige handlinger.

Nye tjenesteordninger er nødvendig og disse foreslåtte ordningene er absolutt en stor forbedring i forhold til nåværende ordninger.

Det oppleves for mange menighetsprester at det vern prestegjeldsgrensene utgjorde, nå blir fratatt dem og at det kan føre til rovdrift på dem når tjenstedistriktet utvides såpass mye.

Både fra departmentets side og fra prost og biskop må det da understrekes ofte og sterkt at dette er forandringer som skal sikre skikkelig fritidsforhold. Og det gjelder å få syn for det.

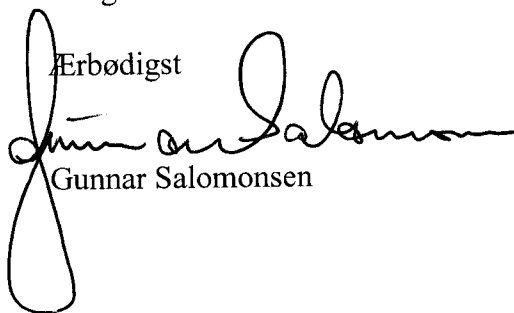
I tjenesteordningene for diakoner, kantorer og kateketer er det sagt noe om at de er leder for sine respektive områder. Her er stort behov for en gjennomgang av bruken av lederbegrepet i kirken. Det må jo på en eller annen måte komme fram at menighetsprestene har et overordnet ansvar - kall det gjerne noe annet enn lederansvar - i menighetene og at skillet mellom åndelig ledelse og administrativ ledelse ikke er bare enkelt. Kanskje det også bør sies noe eksplisitt om menighetsprestenes forhold til rådene.

Et problem må det komme en løsning på og det er det bare departementet som kan gjøre noe med. Det må komme en ordning som gir kompensasjon for det å måtte rykke ut på natta med dødsbud etc uten å kunne avspasere dagen derpå.

De nye tjenesteordningene gir nye muligheter for prosten til å lede prestetjenesten og jeg håper det følges opp med konkrete virkemidler som stilles til prostens disposisjon når prosten så tydelig skal ivareta arbeidsgiverfunksjonen vis a vis prestene.

Haugesund 29.11.03

Ærbødigst

Gunnar Salomonsen